Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

Entered at the P. O. at St. Paul. Neb. as second class matter.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Box O. St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Redaktionen ikke være ansvarlig.

Fra Danmark.

Høvet Strike. — Aarhus, d, 12te Marts. Strifen i Frichs Maskinværksted er endt. Formerne har gjenoptaget Arbejdet paa de tidligere Vilkaar, og deres Forlangende om Formandens Afskedigelse er ikke bleven opfyldt.

Malermester Rudkjøbing i Hobro er ifølge „Aalb. Folketid." endnu ikke aktioneret. Det tager Tid, før den høie Autoritet komme til en Beslutning. Sagen har sine Vanskeligheder. Hvis Hr. Rudtjøbing bliver tiltalt for at have skudt med Rissel under Risselprovisoriet, vil utvivlsomt 5 eller 6 andre, der ved forskjellige Leiligheder har deltaget i Risselskydning sammen med Rudkjøbing, ligeledes blive tiltalte, og blandt dem er en Politifunktionær.

Høi Alder. — I Tronhaven i Karup Sogn opholder sig ifølge Frederikshavn Av. den gamle Johanne Christensdatter, der er i sit 96de Aar; sammen med hende bor hendes Datter, den 72aarige Else Marie Pedersdatter. Sidstnævnte har en Datter, som er bosat i Lendum og er 50 Aar gammel. Denne har en 28aarig Datter, som ligeledes bor i Lendum og er Moder til en lille Pige paa 4 Aar. „Gamle Hanne", som den ældste af denne Famile sædvanlig kaldes, har saaledes opnaaet at blive Tipoldemoder. Hendes Aandsevner er endnu usvækkede, og navnlig har hun en meget god Hukommelse. Hun sidder hver Dag oppe, men gaa kan hun ikke længere. Hendes Datter har i mange Aar været sengeliggende paa Grund af en Svækkelse, hun fik i en Sygdom. De to Gamle nyder en kærlig Pleie hos Gaarmand Peter Sørensen i Tronhaven, der er gift med Else Maries yngste Datter.

Folkestemningen, udtrykt i Poesi. — Som et Bevis paa, hvor gjennemgaaende bitter Stemningen er mod Konge og Regjering i Danmark, gjengives følgende Vise af en ung Bondekone. Visen gaar rundt Danmark i hele Venstrepressen:

Vuggevise.

Sov min Dreng, saa frisk og rød,
Far, han fisder paa Vand og Brød;
sov mit Barn, din Broer er Gjæst
i Sylows Varetægtsarrest.
Nys Bedstefar fra Tinge kom,
hans Mening spurgte ingen om.

Sov, mit Barn, du lære maa
dog, for Løgnen dig at bøie,
naar du møder den med Sporer
og med Ridestøvler paa.

Vland dig ei i Statens Sager!
Kongen han bor paa det høie Slot,
æd og drik og dyrk din Ager,
for at han kan ha' det godt.

Kongen har et kjærligt Øie
mod de lave som de høie,
Kongens Visdom vaager over
Bondens Tarv, mens Bonden sover.

Lad dem skalte som de ville,
ti kun stille, ganske stille;
sov paa Sjæl og Krop, min lille,
hvis du knyr, det gaar dig ilde.

Bønder skables for at slide,
Bondens Lagn maa intet vide;
sov min Dreng, du lære maa
smukt at gaa med Mundkurv paa.

Sov min Dreng, bliv stærk og stor,
glem tun ei din Moders Ord.
glem det ei, din Broer var Gjæst
i Sylows Varetægtsarrest;
husk det lille, til din Død,
de satte din Far paa Vand og Brød.

Dødsfald. General Gustav Castenskjold er død, noget over 70 Aar gammel. Han fratraadte sidste Sommer efter mange Aars Tjeneste, paa Grund af Alder, Posten som Generalinspektør for Rytteriet.

Holstebro. Store Masser af Anschowis er ifølge „Holstebro Avis" drevne op i Nissum Sogn. De har paa Grund af Frosten holdt sig friske, og de Mænd, der eier Marken til Stranden, har sanket betydelige Kvanta sammen. Dels benytter de Anschowis kogt til Svinefode, og dels har de kjørt flere Tønder til Lemvig, paa hvis Torv man kunde købe Anschowis for 50 Øre Skjæppen.

Diamantbryllup paa Lolland. Fornylig har tvende Ægtepar paa Vriet ved Vandholm feiret deres Diamantbryllup. Det ene er det gamle Indsidderpar, Henrik Buk og Hustru, 83 og 81 Aar gamle, det andet er forhenværende Skovløber Jørgen Jørgensen, kaldet Spillemand, og Hustru, henholdsvis 89 og 81 Aar gammel.

Engelsk sammenlignet med Dansk i Barnets Skoleuddannelse.

Under Overskriften „Konfirmationen og det engelske Sprog", har en Hr. J. Rode fra Ogdensburg, Wisconsin, i Bladet „Dannebrog" af 13de April '86, skrevet en Artikel, gaaende ud fra en Samtale han for omtrent 15 Aar siden har havt med Hr. L. Hannibal i Oshkosh Wisconsin, som da netop var i Færd med at organisere og grundlægge en Koloni af Danske i Dannebrog Neb. Efter at have fremhævet at Samtalen mellem Skriveren, Hr. Rode, og vor højtærede, nu hedengangne Ven, L. Hannibal, nærmest drejede sig om Bibeholdelsen af det danske Sprog mellem Danske og deres Børn og Børnebørn hertillands, og at de da blev enige om dette; for det første at man aldrig kan lære formeget, og at; for det andet, det jo aldrig kunde skade om Børnene fik lære Dansk og kjende flere Sprog, selv om i Almindelighed kun det Engelske vilde komme dem til Nytte som amerikanske Borgere, „dog vilde være gavnlig at lære vore Børn det Danske, saa de under et et Besøg i Danmark f. Eks. kunde klare sig med Sproget og ligeledes hertillands tale med Nykommerne, og det engelske behøvede man aldrig at bekymre sig om da det jo faldt af sig selv at Børnene nok skulde faae det lært. Efter disse Forudbemærkninger, gaaer Hr. Rode over til at erklære, at han ikke senere har erfaret hvorvidt Mr. Hannibals Bestræbelser lykkedes i Dannebrog; men nok (som jeg forudsætter) ønskede at høre derom, og da vor gamle Ven Hannibal ikke af ovenanførte Grund kan besvare, er det at Underskriveren, en gammel Ven og Beundrer af Hædersmanden Hannibal, udbeder sig Plads i „Stjernen" for disse Linier som Oplysning for min ubekjendte Ven, J. Rode, og andre som dette Spørgsmaal maatte interessere.

Som bemærket af Hr. Rode, grundlagde Hr Hannibal Kolonien Dannebrog i Faraaret 1871, en Koloni af Danske (senere ogsaa Svenskere og enkelte Norske) som senere har udbredt sig over hele den vestlige Del af Howard County, og saa at sige over hele Countyet, skjøndt tyndere i den østlige Del, indtil her nu i Howard County tælles flere tusinde Skandinaver (mest Danske). Med hvilken faderlig Omhu den gamle Veteran, Hædersmanden Hannibal, tog sig af sin danske Koloni her, er en saa velbekjendt Sag blandt Danske i Almindelighed over hele Nordvesten, at min rosende Omtale er overflødig. I Sandhed! han var som en Patriark og Fader for den unge dengang svage Koloni, og hans Navn vil mindes til Historiens seneste Tider af tak nemmelige Landsmænd. Hvem af Danske mindes ikke hans Omsorg og altid hjælpsomme Haand under Græshoppeaarene og andre Gjenvordigheder? den virkelig Trængende gik aldrig ubønhørt fra gamle Hannibal. Hans mange Forbedringer til Byen Dannebrog, gav ogsaa en Del Arbejde i disse trange Tider til Folk, som ellers vilde været nødt at forlade deres Hjemsted for at søge Livsophold andre Steder. Efter at have overstridt disse besværlige Tider, var vor gamle Vens højeste Ønske at opnaae at se Jernbane og Telegraf til hans kjære Koloni. Dette Ønske er nu gaaet i Opfyldelse, — desværre først efter at gamle Hannibal var indgaaet til den evige Hvile hos sine Fædre. Hvor vilde det ikke have glædet ham nu at staa paa „Pioneer Avenue" i Dannebrog og se Jernbanetoget komme ansættende og stoppe ved Dannebrog Station; — men „Guds Villie ske" — dette hans kjæreste Ønske var det ikke Forsynets Beskikkelse, skulde gaa i Opfyldelse.

Undskyld at jeg har vandret bort fra det egentlige Emne. Altsaa Ven Rode, jeg vil da oplyse, at de Anskuelser som Mr. H. udtalte til Dem i Oshkosh, beholdt han til sin sidste Stund. Han var en sand Elsker og Befordrer af Skolegang og Almenoplysning hos Ungdommen og Ordsproget tro „Man kan ikke lære formeget", men ogsaa hyldede gamle H. med Skriveren bestemt den Grundsætning at Engelsk hertillands ubetinget er Hovedsproget, og som saadant maa først grundfæstes hos Børnene, saavel af skandinaviske som hvilkensomhelst anden fremmed Nationalitet. Derefter er det enhvers Pligt at give sine Børn personlig og i Skolerne Oplysning, saavel i forskjellige Sprog, som alle andre Kundskaber, hvad der kan befordre Uddannelsen af Mand eller Kvinde og Udvidelsen af alle nyttige Kundskaber for at blive en virkelig værdig Borger eller Borgerinde i den civiliserede Verdens mest oplyste Nation. Dette var i Sandhed Hædersmanden H.'s Grundprincip, som ogsaa har blevet fulgt her i Howard County mellem Danske, tror jeg turde sige i Almindelighed. Her i Nebraska er ikke, som Hr. R. siger er Tilfældet i Wisconsin, tvungen Skolegang; men Staten Nebraska har været meget liberal overfor sine Skoler, og tilskyder aarlig stor Understøttelse for ethvert organiseret Skoledistrikt i Staten, dog fordrende at hvert Distrikt maa have mindst 3 Maaneders Skolegang for at nyde denne Understøttelse. Om andre Sprog end det engelske ved Skolerne her, er der selvfølgelig ikke Tale. I de fleste Skoledistrikter mest beboet af Danske (samt ogsaa hvor andre Nationer er i Flertal) haves her i Countyet 6 — 9 Maaneders Skole i det engelske Sprog under gode Lærere. Vor gamle Ven Hannibal har selv en Søn her, Peter M., som har tilbragt sin meste Tid, siden han selv forlod Skolen, som Skolelærer, og foruden Engelsk og Dansk, ogsaa har Færdighed i Tydsk, Fransk, Græsk og Latin, men i de mangfoldige Aar han har tilbragt som Lærer tildels imellem de Danske her i Howard County, har hans Undervisning altid været i det engelske Sprog. Jeg har da, med faa Undtagelser nær, heller ikke hørt Tale imellem de Danske her om Trang til danske Skoler, eller Skoleundervisning for Børnene i Dansk, og dette er jo et af de største, om ikke det allerstørste) af danske Settlementer i Unionen. Det er vel sandt at der et Par Gange har været forsøgt i Nysted med danske Religionsskoler, uden at disse dog synes at have tiltrukket sig Almeninteressen. Skjøndt jeg ikke har personlig noget imod Religionsundervisningen, synes jeg med de fleste her, at Børnene ligesaavel kan erholde samme i det engelske Sprog som i Dansk, og foruden den Religionsundervisning, Forældrene kan give Børnene i Hjemmet, findes jo i enhver By og næsten i ethvert Skoledistrikt Søndagsskoler, hvor udelukkende undervises i Religion. Børn af danske Forældre lære jo alle at tale Dansk fra Barnsben af, da danske Familier vel næsten uden Undtagelser benytter deres Modersmaal i Hjemmet. Og med Hensyn til Læsning og Skrivning af dette Sprog, da deler jeg gamle Hannibals Tanke, at, naar først Børnene har grundig Øvelse og Kundskab i at læse og skrive Engelsk, da kan Forældrene i Hjemmet meget godt paatage dem den Ulejlighed, at lære deres Børn at læse og skrive Dansk. Det er den Vej jeg selv har fulgt og endnu benytter, og jeg tror at Flertallet af danske Familiefædre her deler samme Anskuelse. Hermed er jo da Ven Rodes Spørgsmaal med Hensyn til vor fælles, nu afdøde, Ven Hannibals Lykke med Sproget i den danske Koloni Dannebrog besvaret; men da jeg nu er i Færd med at skrive alligevel, vil jeg endnu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg har aldrig levet i noget norsk Settlement og kan derfor ikke af Erfaring tale om Forholdene i disse; dog undrer det mig om det virkelig er Tilfældet at vore norske Brødre skulde være saa eensidige, eller om man saa maa udtrykke sig indskrænkede, i deres Begreber om hvad der tjener til deres Børns Bedste, at de kunde faa isinde, paa den saa prisværdige amerikanske Commonskolers Undervisnings Bekostning, at foretrække norske Religionsskoler. Jeg havde altid troet at vore norske Brødre hvad Almenoplysning angaar, stod paa et lignende Trin i Højde med os Danske, og besad Selvfølelse og Begreb om Frihedens Goder tilstrækkelig til at frigjøre sig for Præsteindflydelse paa Ungdommens Almen-Skoleundervisning. Om det Modsatte, som Hr. Rode antyder, er Tilfældet i Wisconsin, da beklager jeg Børnene af Forældre i vore norske Settlementer i Wisconsin. Lader os Landsmænd, efter bedste Formue og Evne understøtte vore amerikanske Commonskoler, som udelukke Religionsundervisning; thi de er virkelig berettiget og fortjener vor udelte Ros og Understøttelse, samtidig med at vi ikke forsømmer at sende vore Børn til Søndagsskolerne, som rundtom findes nær, for Oplysning om de første almindelige Religionsbegreber. Lader dem da siden, naar de opnaar den tilbørlige Alder, vælge blandt de mange forskjellige Religioner paa egen Haand, hvor efter bedste Omdømme.

Hr. Rode's Udtalelser om Barnedaab og Konfirmation deler jeg ganske i et og Alt; det er kun menneskelig Indstiftelser og Ceremonier til Folks Afbenyttelse, naar de dertil finde Trang eller Villie, og enten de ved saadanne Lejligheder af Præsterne udtalte Ord sker i det danske eller engelske Sprog, kan jo dog være ganske ligegyldig; at Præsten er Menighedens Tjener, og ikke Menigheden Præstens Tjener, det har vi her idetmindste for længe siden faaet ordnet til gjensidig klar Forstaaelse, og jeg havde tilladt mig at tro at dette var almindelig Tilfældet imellem Skandinaverne i Amerika. Men efter Hr. Rode's Udtalelser fristes man jo til at tro at det Modsatte er Tilfældet imellem vore norske Kammerater. Med Hensyn til Hr. Rode's Slutningsbemærkninger har jeg kun at sige, at vi heri ikke ganske samstemmer; thi vel vil jeg gjerne indrømme at det lutherske ikke er bedre end andre kristne Kirkesamfund, eller Grene af den kristne Troesbekjendelse; dog mener jeg heller ikke daarligere. Men at vi for den Sags Skyld, kan betragte de forskjellige Religionssekter, forsaavidt som de ikke staar i Strid eller Konflikt (som f. E. Mormonerne) med Statens Love, som staaende paa et noget nær lignende Standpunkt, og om man desværre ikke kan indrømme at det, at den eller den hører til det eller dette Kirkesamfund, er nogen Grund til at betragte ham som et Dydsmønster, kan jeg dog ikke samstemme med Hr. Rode i at Drukkenskab, Slagsmaal, Pengesplid, Banden, og Skjænden, hører til Dagens Orden indenfor den lutherske Kirkes Omraade. Det er dog at gaa lidt for vidt, da som sagt jeg nemlig ikke tror at Lutheranerne som Kirkesamfund betragtet er værre end andre Afdelinger af den kristne Lære. Og det maa dog erkjendes at intet Troessamfund endosserer de ovenbeskrevne Udyder.

Ærbødigst.

Paul Anderson.

St. Paul, Nebr., den 15de April 1886.

Redegnelser og Oplevelser paa en Reise fra Danmark til Amerika.

(Fortsat.)

Den 23de August. Det har blæst en Del i Nat; dog have vi sovet temmelig roligt. Der blæser endnu en frisk Brise fra Vest. I Morgen skulle vi gjærne se New York; om vi blive landsatte, er uvist. Tiden er gaaet hurtig for mig paa Skibet; jeg har aldrig haft en bedrøvelig Time om Bord, uden dem, jeg selv har gjort bedrøvelige. Dog er jeg godt fornøjet med snart at komme i Land, for at fortsætte Rejsen til mit Bestemmelsessted; jeg trænger nu til at komme i Arbejde.

I Dag er det altsaa anden Søndag, vi tilbringe paa „Frisia". De fleste ombordværende — Jøderne undtagne — ere smykkede i Dag. Hvorfor? Ja, jeg indbilder mig ikke, at alle disse Mennesker i deres Hjærter have erfaret Søndagens Betydning; men naar enkelte Fritænkere paastaa, at Jesu, Nasaræerens Religion ingen indgribende Betydning har haft paa Levesæt og Skikke, da ere disse Menneskers Færd en Protest mod den Tale. Og er ikke tillige dette lille Tegn, at de bedste Klæder skulle paa om Søndagen, et talende Bevis for, at i Menneskets Tanke lever en Bevidsthed om, at paa denne Dag er der bragt noget stort ind i Menneskelivet som er værd at pynte sig for.

Det er ogsaa mærkelig nok, at den største Part af Fritænkere bestaa af saadanne, som ikke kunne tænke uden en Tanke, og det er denne, at de skulle spotte Jesu og alt, hvad der stammer fra ham. Kun et forsvindende Mindretal ere komne paa deres skrækkelige Afvej ved Granskninger og Undersøgelser. Men enten de nu ere blevne Fritænkere paa den ene eller den anden Maade, er det godt, at der gives talrige Exempler paa, at, naar de ere komne paa Trængslernes Pinebænke eller til Dødens Porte, da have de rakt Armene mod den Herre, de have forhaanet og fornægtet, og har det været med Sandhed, ere de ikke blevne bortstødte.

Vi havde nylig Besøg paa „Frisia" af en lille Landfugl; vi nærme os altsaa Land.

Vi have læst en alvorlig Prædiken, hvori vi bleve manede til Selvprøvelse allesammen. Blandt andre Salmer sang vi ogsaa Nummer 45 i Roskilde Konvents Salmebog. Jeg vil bede dig Læser af disse Linier at gjennemlæse denne Salme og saa spørge dig selv, om du er Barn hos denne Fader; kan du faa tilfredsstillende Svar derpaa, lad dette faa være dit andet Spørgsmaal: hvordan behage hans Veje mig; siger jeg: din Vilje ske, endogsaa naar han lukker Glædens Dør og aabner Sorgens. — Svarer du: „Det er mit Hjærtes inderligste Ønske at kunne underkaste mig Herrens Vilje i Lydighed; men det er ofte saa svært for mig." Da trøst dig, du lille Guds Barn! Ingen lærer det uden under megen Kamp med sin Egenvilje, uden under mange Taarer og mange Fejlgreb; men er dit Hjærte oprigtigt, forstøder Herren dig ikke derfor.

Lodsen fra New York ventes. — Der har været lidt Slagsmaal om Bord mellem et Par unge Mænd, men havde ingen alvorligere Følger.

Forleden Nat gik en af mine Rejsefæller paa Grund af Søvnløshed op paa Tækket. Der traf Omtalte en Mand af det vagthavende Skibsmandskab, som forstod det danske Sprog. De talte sammen i 2 Timer om aandelige Ting, og Sømanden hørte med Opmærksomhed om ham, der „modtager Syndere." Da de skiltes, sagde han Tak og bad om at høre mere en anden Gang. Dagen ef-

(Fortsat paa Side 3)

Mærk! Mærk! Mærk!

Paul Anderson,

Notary Public, Laan og Assurance, samt Indkasserings Agent.

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billetter, Verler, eller Post dres, til alle Pladser i Europa. Billetter sælges med den berømte directe:

„Thingvalla"
Hamborg eller
American Linie.

Laan paa Landejendomme besørges til laveste Rente. Alleslags Indkasser besørges prompt og bestemt. Assurerer Farm og Byejendomme mod Brand, Ild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbekjendte:

German of Freeport Ill., eller Hartford of Hartford, Conn.

Assurance-Compagnier.

Kontor i C. A. Marshall & Co,'s Butik.

Nylig Modtoget!

En elegant Beholdning af nye Vaar-Varer, bestaaende alle de seneste Moder i:

Færdigsyede Klæder,
Hatte,
Huer,
Hvide og kulørte Skjorter,
Balbriggan og Flor-Undertøjer,
Bukseseler,
Slips,
Og alle Slags Herre-Ekviperings Artikler.

Vi har det største Lager af Rejsekufferter og Valiser i Byen til Priser, som ingensinde tilforn kjendt.

Lewis & Rees.

O. M. KNIPPLE,

vil sælge ligesaa billig som de der sælge billigst, alle Ting i

Manufaktur- og Colonial-Varer

Klæder, Overfrakker,
Kjoletøjer, Kaaber,
Kufferter, Valiser,
Støvler, Sko,
Hatte, Huer,

etc. etc.

I min Butik forefindes altid et fuldstændigt Udvalg, af de bedste Varer, i alt til ovennævnte Fag henhørende Artikler som anbefales til Dagens billigste Priser.

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§
00000000000000000000
§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

Farmernes Produkter saasom: Æg og Smør modtages og betales altid med Dagens høieste Pris.

O. M. Knipple.

I Henhold til Ovenstaaende tillader jeg Undertegnede, som er Commis for **O. M. Knipple.** at anbefale mig til mine ærede Landsmænd; mit Formaal ved reel Behandling at vinde et æret Publikums Søgning, jeg haaber at I henvende Eder til mig for haad I behøver, da det vil være mig en Fornøjelse forevise Eder vort Lager. Mine ærede Kunder bringer jeg herved min Tak for den Velvilie de har bevist imod mig i det gamle Aar, og ønsker jeg det samme maa blive overført paa det nye.

Ærb.
Søren Sørenson.